

«Ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν»

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἰωρῶπου καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

Ἡ **ΑΓΙΑ** προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποκαλεῖ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας, «θησαυρὸν τῶν ἀγαθῶν».

Πράγματι, ὅσοι ἀξιώθηκαν νὰ γευθοῦν τὴν ζωοποιὸ χάρι τοῦ Θεοῦ Παρακλήτου, αἰσθάνθηκαν ὅτι Αὐτὸς εἶναι τὸ *θησαυροφυλάκιο ὄλων τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν*, ἡ ἀγία καὶ ἀδαπάνητος πηγὴ τοῦ ἀμυθήτου πνευματικοῦ πλούτου.

Διψοῦν οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι τῆς παραγμένης ἐποχῆς μας, λαχταροῦν τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐνότητα· δὲν ἔχουν ὅμως τὴν ταπεινώσει νὰ σκύψουν καὶ νὰ ἀντλήσουν ἀπὸ τὴν θείαν πηγὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν Ἁγία Ἐκκλησία Του· προσπαθοῦν νὰ ξεδιψάσουν ἀπὸ «φρέατα συντετριμμένα».

Ἄς παρατηρήσουμε ὅμως τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ· ἐδῶ ἐφαρμόζεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας: «Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν».

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ ὑπομονή, ἡ καλωσύνη, ἡ εὐεργετικότητα, ἡ πίστις, ἡ πραότης καὶ ἡ ἐγκράτεια ξεχύνουν τὸ ἄρωμά τους γύρω καὶ εὐωδιάζει ὁ κόσμος.

Ὁ εὐλογημένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶναι πνευματοφόρος, εἶναι *εὐωδία Χριστοῦ*· ποτίζεται ἀπὸ τὸ ἅγιον ὕδωρ τῆς Χάριτος

καὶ διαποτίζεται ὅπως ὁ σπόγγος: *«Καὶ γὰρ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν».*

Μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα ὁ πιστὸς λαμβάνει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ του μεταβάλλεται σὲ *«πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον»* ἀναβλύζει συνεχῶς ὁ θεοφόρος ἄνθρωπος ὕδωρ οὐράνιο, ποταμοὺς χαρισμάτων.

Μεγάλῃ εὐλογία Θεοῦ στὸν κόσμον ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀποκτήσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα! Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας εἶπαν, ὅτι *ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

ἽΟφείλουμε ἀδιαλείπτως νὰ ἰκετεύουμε τὸν Θεῖο Παράκλητο νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ σκηνώσῃ μέσα μας· θερμὴ προσευχὴ μας τό: *«ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν».*

Μὲ τίς ἅγιες ἀρετές, ιδίως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ταπείνωσιν, ἃς ἔχουμε πάντα ἀνοικτὴ τὴν καρδιά μας στὸν Οὐρανό, γιὰ νὰ ἔλθουν τὰ *«ἄνωθεν τέλεια δωρήματα».*

ἸΑπαιτεῖται συνεχῆς πνεῦμα μετανοίας καὶ ἐλπίδος, ὥστε ὅταν τὸ πονηρὸ πνεῦμα μᾶς ταρασσῇ μετὰ τὴν ὑποχώρησιν σὲ ἓνα πάθος, νὰ γονατίζουμε ἀμέσως καὶ νὰ ἐξομολογούμεθα αὐτομεμφόμενοι στὸν Θεό μας, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα:

«ὦ Βασιλεῦ Οὐράνιε, Σὲ ἐλύπησα καὶ πάλι ὁ ἄθλιος μὲ τίς ἁμαρτίες μου... Συγχώρεσέ με... Ἰς ἔλθῃς νὰ κατοικήσῃς καὶ πάλι μέσα μου... Καθάρισέ με ἀπὸ κάθε κηλίδα καὶ σῶσε με, Ἰγαθὲ Παράκλητε...».

ἸΕτσι, θὰ ἀποκτήσουμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, θὰ γίνῃ ὁ *«θησαυρός»* μας, θὰ ἁγιασθῇ ὁ κόσμος.

Κάθε στιγμὴ πρέπει νὰ δίνῃ ἡ καρδιά μας τὸ *«αἷμα»* τῆς μετανοίας, ὥστε νὰ λαμβάνῃ τὸ *«Πνεῦμα»* τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀπαραίτητο *συστατικὸ* τοῦ ὠλοκληρωμένου ἀνθρώπου.

Ποιός ἄρα γε εἶναι ὁ ὄντως ἄνθρωπος; Εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει γίνῃ *θεός,* μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ·

«Ἐγὼ εἶπα· θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ Ἰψίστου πάντες!»

ἸΟ ἀληθινὸς Χριστιανός, λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς,

*«ἐκ τριῶν ὑφέστηκε· Χάριτος Πνεύματος ἐπουρα-
νίου, ψυχῆς λογικῆς καὶ γῆϊνου σώματος».*

Ἡ ταλαίπωρος φύσις μας εἶναι ἐλλιπής, ὅπως εἶναι τὸ φύραμα
χωρὶς τὸ προζύμι· ἡ ψυχὴ μας εἶναι δυσώδης καὶ πλήρης
σκωλήκων, ὅπως τὸ κρέας χωρὶς τὸ ἀλάτι.

Τὸ «ἄλας» καὶ τὸ «προζύμιον», μᾶς διδάσκει ὁ Ἅγιος Μακά-
ριος ὁ Αἰγύπτιος, εἶναι ἡ *«θεία φύσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»:*

*«Ἐὰν οὖν μὴ μιγῇ καὶ βληθῇ εἰς τὴν ταπεινωθεῖσαν
φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐξ ἐκείνου τοῦ αἰῶνος καὶ ἐξ
ἐκείνης τῆς πατρίδος ἢ ἐπουράνιος τοῦ Πνεύματος
ζύμη καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς θεότητος ἅγιον ἄλας, οὐ μὴ
μεταλλαγῇ ἢ ψυχὴ ἀπὸ τῆς δυσωδίας τῆς κακίας,
οὐδ' οὐ μὴ ζημωθῇ ἀπὸ τῆς βαρύτητος καὶ ἀζυμότητος
τῆς πονηρίας».*

Δόξα καὶ προσκύνησις καὶ εὐχαριστία τῷ ἀχράντῳ Πατρὶ καὶ
τῷ φιλανθρώπῳ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγαθῷ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν!

† Κυριακὴ Πεντηκοστῆς, 6/19.6.2005

